

Bezinning 604: Het evangelie beleven

Johannes 21,20-25 = 7° paasweek zaterdag

Het Woord

Toen Petrus zich omdraaide, zag hij dat de leerling van wie Jezus hield, hen volgde – de leerling die zich tijdens de maaltijd naar Jezus toegebogen had om te vragen wie het was die Hem zou verraden. Toen Petrus hem zag, vroeg hij Jezus: 'En wat gebeurt er met hem, Heer?' Maar Jezus antwoordde: 'Het is niet jouw zaak of hij in leven blijft totdat Ik kom. Maar jij moet Mij volgen.' Op grond van deze uitspraak hebben sommige broeders en zusters gedacht dat deze leerling niet zou sterven, maar Jezus had niet gezegd: 'Hij zal niet sterven,' maar: 'Het is niet jouw zaak of hij in leven blijft totdat Ik kom.' Het is deze leerling die over dit alles getuigenis aflegt, en het ook heeft opgeschreven. Wij weten dat zijn getuigenis betrouwbaar is. Jezus heeft nog veel meer gedaan: als al zijn daden, een voor een, opgeschreven zouden worden, zou de wereld, denk ik, te klein zijn voor de boeken die dan geschreven moesten worden.

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

De laatste verzen van het vierde evangelie behandelen twee onderwerpen. Het eerste is de verhouding tussen Petrus en de geliefde leerling. Petrus vraagt uitleg aan Jezus over de plaats van deze laatste. Maar hij krijgt geen antwoord. Petrus moet Jezus volgen en zijn eigen roeping en zending volbrengen. De toekomst van die andere leerling is de zorg van Jezus zelf. Petrus moet zich daar niet om bekommeren. En ja, die geliefde leerling is wellicht wel de apostel Johannes, die dus Jezus heel goed gekend heeft en bijzonder dicht bij Jezus stond binnen de kring leerlingen. Toch wordt er nooit een naam genoemd van 'de geliefde leerling', dus ook niet Johannes.

Jezus' antwoord over de geliefde leerling werd door sommigen geïnterpreteerd alsof die leerling niet zou sterven. Maar dat wordt hier dus ontkend. Het is duidelijk dat niet elke interpretatie van Jezus' woorden de juiste is. Het belangrijkste is dat deze leerling getuigt en dat zijn getuigenis betrouwbaar is. Het is aan de lezers of toehoorders van het evangelie om te beleven en te doen wat er geschreven staat. Ja, het evangelie moet beleefd worden, in elke tijd opnieuw, op elke plaats van de wereld. Zo wordt het evangelie waar: echte goddelijke realiteit.

Het tweede onderwerp is het tweede slot van het Johannesevangelie.¹ De twee laatste verzen van dit evangelie zijn toegevoegd door mensen uit de kring van de schrijver. Het laatste vers verwijst naar een opvallende uitspraak van Rabbi Johanan ben Zakkai uit het einde van de eerste eeuw: 'Als alle hemelen papierbladen waren, als alle bomen pluimen waren om te schrijven, als heel de zee inkt was, zou dat niet volstaan om heel de wijsheid over te schrijven die ik van de meesters ontvangen heb. En ook, ik heb niet meer wijsheid van de wijzen opgenomen dan een insect, die in de zee duikt en een kleine druppel meeneemt.' Hier wordt de grootheid van Jezus Christus bezongen, al zijn woorden, al zijn daden, ook zonder dat ze opgeschreven zijn. En meteen stelt de schrijver zich heel nederig op. Het gaat niet over de schrijver, het gaat over Christus, de Zoon van God.

Het Woord in mijn leven

Bekommer ik me meer over de roeping van een ander dan over mijn eigen roeping? Concentreer ik me op mijn opdracht: Jezus volgen, van Hem getuigen en het evangelie beleven? Schat ik de grootheid van Jezus voldoende hoog in? Ben ik nederig over mijn geloof en geloofsinzichten?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
U geeft iedereen zijn roeping,
uniek en zeer persoonlijk.
U wil dat we U volgen,
in waarheid over U getuigen
en het evangelie beleven.
Want Uw Woord is betrouwbaar,
vol goddelijke wijsheid.
U bent veel en veel groter
dan we kunnen uitdrukken
in onze povere woorden.
We kunnen enkel nederig zijn,
het hoofd voor U buigen
en doen wat U vraagt.
Blijf ons altijd en overal nabij,
ook met Uw heilige Geest. Amen.

© Eric Haelvoet 2017

¹ Zie Johannes 20,30-31.